

145

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 maja 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zastrzega się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. z 1956 r. Nr 60, poz. 290, z 1958 r. Nr 8, poz. 24 i z 1959 r. Nr 42, poz. 267) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) do osób wykonujących rodzaje (specjalności) rzemiosł objęte tabelami stawek ryczałtu kwotowego, których należności z tytułu podatków obrotowego i dochodowego obliczone na zasadach ogólnych oczywiście przekraczałyby górne granice stawek ryczałtu kwotowego określone w tabelach tego ryczałtu dla danego rodzaju (specjalności) rzemiosła, danego rodzaju świadczeń, ilości osób zatrudnionych i rodzaju miejscowości.”;

2) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zmiana wysokości ryczałtu w następnym roku podatkowym może nastąpić tylko w przypadkach, gdy

zakres lub rozmiar działalności gospodarczej oraz warunki wykonywania czynności, z których przychody podlegają ryczałtowi, uległy istotnym zmianom w porównaniu do roku poprzedniego bądź gdy zostały stwierdzone okoliczności wskazujące na to, że ryczałt za rok ubiegły był ustalony w wysokości oczywiście za niskiej. O zmianie wysokości ryczałtu orzeka na podstawie materiału dowodowego komisja podatkowa, działająca przy udziale przedstawiciela terenowego cechu”;

3) § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla tych rodzajów (specjalności) rzemiosł, dla których są ustalone w tabelach stawki ryczałtu kwotowego, ryczałt w postaci ryczałtu umownego może być ustalony tylko w uzasadnionych przypadkach, gdy rozmiar działalności gospodarczej podatnika tak znacznie odbiega od rozmiaru przeciętnej tego rodzaju działalności, że stawki ryczałtu kwotowego byłyby dla podatnika oczywiście za wysokie.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wymiaru podatków od roku podatkowego 1960.

Minister Finansów: w z. J. Kole